

# 1. Mar. 1843

## FACTS

Date:

1. Mar. 1843

Page number:

Dagbog A, side 139

## TRANSCRIPTION

Aske-Onsdag 1 Martz

Der maa dog være en nøiere Forbindelse mellem mit Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae. Jeg er ulige bedre tilmode, og virkelig kun fordi mit Arbeide ikke længer har det Kuende og Trættende for mig som tidligere. Ja, var det ikke allerede forkludret i Begyndelsen, da troer jeg at jeg skulde have magtet det nu, da jeg føler, hvorpaa det kommer an, nu da jeg med Glæde kan lokke Skjønheder frem af de enkelte Ting. En slem Ting forestaaer mig imorgen: en Overmaling af Luften;<sup>1</sup> det er misligt, men jeg har Mod dertil, kun opsatte jeg det til Askeonsdag var forbi, jeg vil ingen Askefarve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke overtroisk paa den Maade.

---

<sup>1</sup> Gælder Lundbyes arbejde med En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

Aske-Tuesday Morning  
1797  
Marth

her med dog mere en tidligere Forbindelse mellem mit  
 Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae.  
 Jeg er ulige bedrøvet, og virkelig kun fordi mit Ar-  
 beide ikke længer har det Venende og Trøttende som mig  
 som tidligere. Ja, var det ikke allerede forklædt i Be-  
 gyndelsen, da tror jeg at jeg skulde have maaget det ind,  
 da jeg føler, hvorpaa det kommer an, nu da jeg med  
 Glæde kan lakke Skjønheder frem af de enkelte Ting.  
 En stemmig forestaelse mig imorgens: en Dømmetale  
 af Aften; det er ønskeligt, men jeg har Mad dertil,  
 den opsatte jeg det til Aske onsdag var forbi, jeg vil  
 ingen Askefarve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke  
 æstetisk, for den Maade.

8. Marth

Underlige Verden! hvor hænger jeg dog ved sig -  
 hørtet drages jeg henimod sine Glæder og ønsker  
 at kunne dele den, men altid stader jeg tilbage og  
 man føle mig som en fremmed Tugl, hvis Fødder  
 imellem kan more, men som man dog nægter Alt,  
 naar man heder en lidt af det Viden kaldes Rødder. De  
 opstaaer Qvædet saa naturligt har mig om at minne  
 trokke mig tilbage fra den Verden, der ingen rigt-  
 her for mig, tilbage til det dunkle Kjørt-kammer,  
 lade det være min Gælle, Madens Billeder min  
 Madonna, og saa sig Verden Farvel. Men, til at  
 føle Munkeliv ruller endnu Bladet for hvert øjen-  
 meer mine Aarer. En smuk, venlig Billede kan med